

Posudek diplomové práce

Jana Seidlová: Imigranti a imigrantky v České republice. Diskursivní analýza obrazu cizích.

2011

Předložená práce má jasně definovaný cíl a přináší zajímavé informace na základě dobře zvolené metody. Rozsah analyzovaného materiálu je sice omezený, přesto stačí k prokázání autorčiných schopností zvládnout náročné téma a dovést ho i do roviny empirické analýzy. Příkladnějším ilustruje dobré možnosti užití nastíněného postupu i v dalších krocích. Závěry studie jsou sice poměrně skromné, nicméně dávají určitý obrázek situace v ČR a naznačují postoj autorky studie.

Předností práce je zvládnutí bohaté literatury. Začíná přehledem migračních teorií, pravdou ovšem zůstává, že některé z těchto přístupů později do hry neuvádí (to u kvalitativních analýz nebývá nic neobvyklého). Kapitoly 2 a 3 jsou ovšem již zcela funkční a budují východiska následující analýzy.

Předloženou práci považuji za velmi kvalitní a o jejím přijetí k obhajobě nemůže být pochyb. V roli oponenta si však neodpustím několik dílčích poznámek:

1. Analyzovaných materiálů (textů) není mnoho a neklade se otázka po jejich typičnosti (a důvodu!) výběru.
2. Nepřekvapuje mne tolik, že ve většině textů vystupuje onen mocenský aspekt. Jde totiž o texty politické, takže těžko u nich předpokládat nějakou mocenskou „symetrizaci“ (ostatně i v ekonomické rovině jde u migrantů o nerovnou pozici, většinou prodávají pracovní sílu, odmyslíme-li si specifiku vietnamských „podnikatelů“). Diskursy umělecké, sportovní nebo vskutku každodenní by mohly vypadat značně odlišně.
3. V závěrečném schématu zůstává jeden kvadrant prázdný, logicky by bylo možno obsadit ho typem diskursu fašizujícího. Možná by nebylo tak těžké ho u nás najít...
4. Genderový aspekt (10) se z analýzy vytratil.
5. Proč mluvit hned o operacionalizaci (a ještě nejasně – s. 11).
6. Také na s. 15 začíná poslední odstavec nejasnou větou.
7. Argumentace na s.37 k obchodu s bílým masem mi připadá paradoxní (v konstruktivistické perspektivě) – autorka jako by vyžadovala u každé (?) teze hluboké historické vědění a znalost odlehlých kontextů, a její absenci interpretuje jako rasismus, jenže: konstruuji to takhle aktéři komunikace? Je to jejich intencí? Je (- strukturalistická?) etymologie natolik důležitá?

Předložená práce je zpracována pečlivě a svědčí o talentu autorky. Považuji ji za velmi kvalitní a předpokládám, že tento můj dojem posílí i obhajoba.

Praha, 30.1.2011

Doc. PhDr. Jiří Buriánek, CSc.